

Anonymizované znenie

Preklad

C-800/19 – 1

Vec C-800/19

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

30. október 2019

Vnútroštátny súd:

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

30. október 2019

Žalobca:

SM

Žalovaná:

Mittelbayerischer Verlag KG

[*omissis*]

UZNESENIE

Dňa 30. októbra 2019

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny (Odvolací súd vo Varšave, I. občianskoprávny senát) [*omissis*]

[*omissis*] [zloženie]

po prejednaní veci 30. októbra 2019 vo Varšave

na neverejnom pojednávaní

v konaní týkajúcom sa žaloby SM

proti Mittelbayerischer Verlag KG so sídlom v Regensburgu (Nemecko)

o právach na ochranu osobnosti

na základe odvolania žalovanej

proti uzneseniu Sądu Okręgowy w Warszawie (Krajský súd Varšava) z 5. apríla 2019

[*omissis*]

o zamietnutí žaloby

rozhodol takto:

I. Súdnemu dvoru Európskej únie sa na rozhodnutie v prejudiciálnom konaní prekladajú tieto otázky:

1. Má sa článok 7 bod 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1) vykladať v tom zmysle, že právomoc založená na kritériu centra záujmov sa uplatní vo veci, v ktorej fyzická osoba podá žalobu týkajúcu sa práv na ochranu osobnosti v prípade, keď uverejnenie na internete označované za akt porušujúci tieto práva neobsahuje informácie, ktoré priamo alebo nepriamo súvisia s touto konkrétnou fyzickou osobou, ale obsahuje len informácie alebo tvrdenia naznačujúce hanebné činy skupiny ľudí, ku ktorej patrí žalobca (v konkrétnom prípade: národa), pričom žalobca v tom vidí porušenie jeho práv na ochranu osobnosti?

2. Treba vo veci majetkovej a nemajetkovej ochrany práv na ochranu osobnosti pred porušeniami na internete pri posudzovaní základov právomoci uvedených v článku 7 bode 2 nariadenia [[*omissis*] č. 1215/2012 [*omissis*]], t. j. pri posudzovaní, či vnútroštátny súd je súdom podľa miesta, kde došlo alebo by mohlo dôjsť ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody, zohľadniť také skutočnosti ako:

– okruh príjemcov, ktorým je v zásade adresovaná internetová stránka, na ktorej došlo k porušeniu,

- jazyk, v akom je redigovaná táto internetová stránka a príslušné uverejnenie článku,

- čas, počas ktorého bola sporná internetová informácia prístupná príjemcom,

- individuálne okolnosti na strane žalobcu, akými sú osud žalobcu počas vojny a jeho súčasná spoločenská činnosť, v prejednávanej veci uvádzané odôvodnenie osobitného práva brániť sa súdnou cestou šíreniu výhrad voči skupine ľudí, spoločenstvu, ktorého je žalobca členom?

[*omissis*] [procesné údaje]

[*omissis*] [zloženie]

[*omissis*]

Odôvodnenie uznesenia z 28. 10. 2019

[*omissis*] [podrobnosti týkajúce sa účastníkov konania]

[*omissis*] [opakovanie]

Predmet sporu;

1. Spor sa týka týchto požiadaviek[:] nariadiť žalovanej, aby zverejnila vyhlásenie, v ktorom sa ospravedlňuje žalobcovi za porušenie jeho práv na ochranu osobnosti tým, že na internete použila výraz „poľský vyhladzovací tábor“, zakázať jej ďalšie šírenie výrazov „poľský vyhladzovací tábor“ alebo „poľský koncentračný tábor“, a to v akomkoľvek jazyku, a taktiež prikázať žalovanej zaplatiť sumu 50 000 PLN v prospech Polski Związek Byłych Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych (poľský zväz bývalých politických väzňov hitlerovských väzení a koncentračných táborov).

Skutkový stav a tvrdenia účastníkov konania

2. Žalobca SM je Poliakom, ktorý býva vo Varšave a ktorý v období druhej svetovej vojny bol väzňom v tábore v Auschwitzi. Žalobca sa angažuje v aktivitách

zameraných na zachovanie vo verejnom povedomí pamiatky na obeť zločinov spáchaných nacistickým Nemeckom na Poliakoch v období druhej svetovej vojny, napr. sa zúčastňuje na vzdelávacích besedách.

3. Žalovaná spoločnosť má sídlo v Nemecku a v nemeckom jazyku vydáva internetový denník regionálnej povahy na adrese: www.mittelbayerische.de, ktorý je cez internet prístupný aj v iných krajinách, vrátane Poľska.
4. Dňa 15. apríla 2017 na internetovej stránke www.mittelbayerische.de. Bol publikovaný článok s názvom „Ein Kämpfer und sein zweites Leben“. Táto publikácia opisuje vojnový a povojnový osud Israela Offmana, žida, ktorý prežil holokaust a narodil sa v Čenstochovej (Poľsko). V roku 1941 bol deportovaný do geta, následne prešiel tábormi Bliżyn, Auschwitz – Birkenau, Sachsenhausen a Dachau, bol robotníkom nasadeným v Leonbergu a Plattlingu a po vojne sa nastálo usadil v Nemecku. Článok začína príbehom o tom, ako v roku 1961, kedy sa narodilo tretie dieťa Israela Offmana, matričný úradník v Dolnom Bavorsku odmietol zapísať meno, ktoré rodičia vybrali pre dievčatko, tvrdiac, že znie príliš cudzo, a po nemecky ho nemožno vysloviť. Článok objasňuje, že rodičia chceli dcérku pomenovať „Faya“, lebo tak sa volala sestra Israela Offmana, ktorá – podľa pôvodného obsahu článku „bola zavraždená v poľskom vyhladzovacom tábore Treblinka“.
5. Je nesporným historickým faktom, že tábor w Treblinka bol nemeckým nacistickým vyhladzovacím táborm vybudovaným počas druhej svetovej vojny na území okupovaného Poľska.
6. Podľa tvrdení žalovanej, ktoré žalobca nepoprel, pôvodné označenie „poľský vyhladzovací tábor Treblinka“ bolo prístupné na internete len niekoľko hodín 15. apríla 2017 od 5:00 hod, kedy bol celý článok zverejnený na internete do asi 13:40 hod, kedy po mailovej intervencii poľského konzulátu v Mníchove bol citovaný fragment nahradený týmto znením: „bola zavraždená nacistami v nemeckom nacistickom vyhladzovacom tábore Treblinka v okupovanom Poľsku“. V odkaze pod článkom sa objavilo v tejto súvislosti krátke vysvetlenie, že pôvodne bolo v texte použité označenie „poľský vyhladzovací tábor Treblinka“ a následne sa táto formulácia opravila.
7. Spolu so žalobou predložil žalobca výťah sporného uverejnenia na internete v už opravenom znení. Žalobca v žalobe nešpecifikoval okolnosti, za akých sa dozvedel o zverejnení článku. Výzva Sąd Apelacyjny w Warszawie (Odvolací súd Varšava), ktorou daný súd požiadal právneho zástupcu žalobcu, aby spresnil skutkové okolnosti žaloby oznámením, či žalobca ovláda nemecký jazyk, kedy (pred opravou alebo po oprave sporného označenia) a akým spôsobom (priamo z internetu alebo z preposlania tretími osobami) sa dozvedel o publikovaní článku, zostala bez odpovede.

Žalobná návrhy a tvrdenia účastníkov konania

8. Za týchto okolností sa žalobca obrátil na Sąd Okręgowy w Warszawie (Krajský súd Varšava) so žalobou z 27. novembra 2017. Žalobca sa domáha svojich práv na ochranu osobnosti, najmä národnej identity a národnej dôstojnosti tým, že:
  - sa žalovanej zakáže akýmkoľvek spôsobom používať označenia „poľský vyhladzovací tábor“ alebo „poľský koncentračný tábor“ v nemeckom jazyku a v akomkoľvek inom jazyku v súvislosti s nemeckými koncentračnými tábormi nachádzajúcimi sa na území okupovaného Poľska počas druhej svetovej vojny,
  - sa žalovanej nariadi, aby na jej internetovej stránke zverejnila vyhlásenie s obsahom špecifikovaným v žalobe, ktorým sa žalobcovi ospravedlní za porušenie jeho práv na ochranu osobnosti, ku ktorému došlo publikáciou na internete dňa 15. apríla 2017, ktorá vzbudzuje dojem, že vyhladzovací tábor v Treblinke bol vybudovaný a prevádzkovaný Poliakmi,
  - sa žalovanej uloží povinnosť zaplatiť v prospech Polski Związek Byłych Więźniów Politycznych Hitlerowskich Więzień i Obozów Koncentracyjnych sumu 50 000 PLN.
9. V rámci odôvodnenia právomoci poľského súdu sa žalobca odvolal na rozsudok Súdneho dvora v spojených veciach eDate/Martinez (C-509/09 a C-161/10).
10. Žalovaná spoločnosť [–] pred vstúpením do sporu vo veci samej [–] podala návrh na zamietnutie žaloby s ohľadom na nedostatok právomoci poľských súdov. Žalovaná zdôrazňuje, že na rozdiel od spojených vecí C-509/09 a C-161/10 – internetový článok, ktorý bol základom žaloby SM, sa priamo netýka žalobcu. Žalovaná sa odvoláva takisto na regionálny profil a dosah svojej činnosti, ktorý zahŕňa Horné Falcko a v zásade sa zameriava na regionálne správy, pričom záložka „Nemecko a svet“ sa v menu stránky nachádza až na štvrtom mieste. Okrem toho uvádza, že jej portál je výlučne v nemeckej jazykovej verzii.
11. Žalovaná sa odvoláva na odôvodnenia 15 a 16 nariadenia č. 1215/2012 poukazujúc na požiadavku predvídateľnosti právomoci. Tvrdí, že tým, že vykonáva činnosť na regionálnej úrovni a jej článok bol určený inému okruhu príjemcov než žalobcovi, žalovaná nemohla objektívne predvídať právomoc poľských súdov. Podľa jej názoru sa na danú vec neuplatní článok 7 bod 2 nariadenia č. 1215/2012, ale sa musí uplatniť článok 4 ods. 1 nariadenia, čo vedie k záveru, že právomoc rozhodovať vo veci majú nemecké súdy. Žalovaná okrem toho tvrdí, že vnútroštátny súd má povinnosť obrátiť sa na Súdny dvor s otázkou výkladu článku 7 bodu 2 nariadenia č. 1215/2012.

Doterajší priebeh konania

12. Uznesením z 5. apríla 2019 Sąd Okręgowy w Warszawie (Krajský súd Varšava) zamietol návrh žalovanej na zamietnutie žaloby, keďže sa domnieval, že

v predmetnej veci boli splnené podmienky uvedené v článku 7 bode 2 nariadenia [č.] 1215/2012. Súd uviedol, že od 15. apríla 2017 do 29. novembra 2018 internetovú stránku žalovanej navštívilo viac ako 32 000 návštevníkov z Poľska, čo znamená, že Poľsko je na štrnástom mieste z celkových dvadsiatich piatich miest. Žalovaná mohla predvídať, že uverejnený článok môže byť prístupný a môže byť považovaný za akt porušujúci práva na ochranu osobnosti príjemcu aj na území iných štátov, vrátane Poľska. Mohla takisto predvídať, že uverejnenie článku na internete, ktorý obsahuje formuláciu „poľské vyhladzovacie tábory“ („*Polnische Vernichtungslager*“), si môžu povšimnúť aj poľskí čitatelia. Vzhľadom na dostupnosť publikácie v Poľsku cez internet, ako aj vzhľadom na jej obsah, za miesto porušenia práv na ochranu osobnosti možno považovať územie Poľska, a žalovaná mohla predvídať, že môže byť voči nej podaná žaloba na poľskom súde.

13. Žalovaná sa 25. apríla 2019 odvolala voči uzneseniu Sąd Okręgowy (krajský súd) uvedenému v bode 12 vyššie. Žalovaná nesúhlasí s priznaním právomoci poľským súdom. Namieta porušenie článku 7 bodu 2 nariadenia č. 1215/2012 z dôvodu jeho uplatnenia, napriek nedostatku racionálnej možnosti predvídania súdneho konania v Poľsku. Uvádza, že pokiaľ sa obsah článku týka inej osoby než žalobcu, alebo sa netýka nikoho konkrétneho, nemá žalovaná objektívnu možnosť predvídať súd, pred ktorým môže byť žalovaná. Žalovaná tvrdí, že obsah sporného článku je natoľko „vzdialený“ od Poľska, bez akejkoľvek súvislosti s Poľskom, že racionálna predvídateľnosť súdneho konania v Poľsku je objektívne vylúčená.

Relevantné právne predpisy:

Vnútroštátne právo

14. Článok 1099 § 1 Kodeks postępowania cywilnego (občiansky súdny poriadok) stanovuje:

„Súd skúma aj bez návrhu v každom štádiu konania nedostatok právomoci vnútroštátnych súdov. Ak zistí, že vnútroštátne súdy nemajú právomoc rozhodnúť, zamietne žalobu alebo návrh s výhradou článku 1104 § 2 alebo článku 1105 § 6.“

Právo Únie

15. Na vec sa uplatní nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Preskúmanie si vyžaduje najmä článok 4 ods. 1, článok 5 ods. 1 a článok 7 bod 2 v spojení s odôvodneniami 15 a 16 tohto nariadenia.

Odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania

16. V tomto štádiu hlavného konania nemožno zvažovať, ktoré materiálne právo sa uplatní na prihlásené nároky, a tým skôr nemôže ani Sąd Apelacyjny (odvolací súd) rozhodovať o tom, či prihlásené nároky sú podľa hmotnoprávných predpisov dôvodné a či prináležia žalobcovi. Keďže Sąd Apelacyjny (odvolací súd) má k dispozícii vyjadrenia účastníkov konania ku skutkovému stavu, vrátane príčin obrátenia sa na poľský súd, naopak musí rozhodnúť o tom, či je daná právomoc poľského súdu podľa článku 7 ods. 2 nariadenia 1215/2012. Sąd Apelacyjny (odvolací súd) skúma otázku právomoci ako procesnú predbežnú otázku. Všetky odkazy na nároky a skutkový stav veci majú za cieľ len posúdenie existencie alebo nedostatku právomoci poľských súdov a nevyjadrujú stanovisko súdu k *meritu* tejto veci. Meritórne posúdenie žaloby bude možné až v okamihu určenia právomoci poľských súdov a v prvom rade to bude úlohou prvostupňového súdu.

O prvej otázke

17. Podľa názoru Sądu Apelacyjnego (odvolací súd) položené otázky Súdnemu dvoru je odôvodnené, keďže vzniknuté pochybnosti o výklade článku 7 bodu 2 nariadenia [č.] 1215/2012 nemožno odstrániť odvolaním sa na rozsudky Súdneho dvora vo veci C-194/16 (rozsudok zo 17. októbra 2017; EU:C:2017:766) a v spojených veciach C-509/09 a C-161/10 (rozsudok z 25. októbra 2011; EU:C:2011:685). Tieto rozsudky boli vydané vo veciach, v ktorých sa žalobcovia takisto domáhali svojich práv na ochranu osobnosti pred porušeniami na internete, avšak vo všetkých troch prípadoch boli žalobcami osoby – právnická a fyzická – priamo opísané v sporných uverejneniach, ktoré uvádzali ich mená a priezviská (obchodný názov v prípade spoločnosti), pričom uvádzali informácie, ktoré sa priamo týkali žalobcov a stavali ich do zlého svetla alebo zasahovali do ich súkromia.
18. Okolnosti veci, ktorú momentálne prejednáva Sąd Apelacyjny (odvolací súd) sú odlišné. Žalobca nie je ani hlavnou, ani vedľajšou postavou článku. Tento článok sa ani nevenuje Poľsku, ktoré zmieňuje len v tej súvislosti, že hlavná postava článku sa narodila v Poľsku a prežila tu časť druhej svetovej vojny.
19. Žalobca sa cítil dotknutý označením „poľský vyhladzovací tábor“ v uverejnenom článku, čo považuje za pokus spojovania poľského národa s budovaním a organizovaním vyhladzovacieho tábora v Treblinke. Samotný žalobca bol väzňom v tábore v Auschwitzu a v súčasnosti je činný v oblasti zachovania verejného povedomia o obetiach zločinov spáchaných Nemcami na poľskom národe počas druhej svetovej vojny. Je pobúrený tým, že Nemci, ktorí sa na fóre UNESCO pokúšali zabrániť tomu, aby sa Auschwitz nenazýval nemeckým vyhladzovacím táborom, dnes používajú termín „poľský“ v súvislosti s iným vyhladzovacím táborom, hoci vedia, že je to dezinformujúce a krivdí to Poliakom.
20. Vzhľadom na to, že s plynutím času klesá historické povedomie ďalších pokolení Európanov a v ich vnímaní už nie je druhá svetová vojna skúsenosťou, ktorá

priamo ovplyvnila ich postoje a osudy alebo osudy ich rodičov, ale ju považujú za vzdialené obdobie v histórii Európy a sveta, možno predpokladať [–] podľa názoru Sąd Apelacyjny (odvolací súd) [–], že existuje reálne riziko, že publikácia používajúca označenie „poľský vyhladzovací tábor“ vyvolá u časti príjemcov (najmä u mladších a menej vzdelaných) mylný dojem, že Poliaci zriaďovali vyhladzovacie tábory a zodpovedajú za zločiny v nich spáchané.

21. Zdá sa, že v rámci požiadaviek kladených na tlač možno očakávať, že pri takýchto vyhláseniach si novinári a taktiež vydavatelia internetovej tlače budú vedomí rizika spojeného s takýmito vyhláseniami, najmä ak pochádzajú z Nemecka. Z historických príčin by nemalo byť prekvapivé, že obzvlášť citliví na takéto vyhlásenia, ako aj na zavádzajúce myšlienkové skratky sú Poliaci a najmä bývalí väzni vyhladzovacích táborov. Ak hovoríme o Poľsku v kontexte druhej svetovej vojny, nemožno opomenúť všeobecne známe historické fakty, ktoré by mal nemecký vydavateľ poznať, t. j. extrémne represívny charakter nemeckej okupácie na území Poľska v rokoch 1939-1945. Podľa názoru Sąd Apelacyjny (odvolací súd) by z tohto dôvodu nemalo byť pre nemeckú spoločnosť prekvapením, že výraz „poľský vyhladzovací tábor“, ktorý použila na internete, môže mať v Poľsku negatívnu odozvu, a predovšetkým podráždi najstaršie pokolenia, predovšetkým Poliakov, ktorí sami boli väznení vo vyhladzovacích táboroch, alebo ktorých blízki príbuzní zahynuli rukami nemeckého okupanta v období druhej svetovej vojny.
22. Vzniká však otázka, či vyššie uvedené osobitné okolnosti, ako aj požiadavky kladené na novinárov, pokiaľ ide o ich odbornú spôsobilosť, sú dostačujúce na to, aby sa uznalo, že žalovaná mohla racionálne predpokladať, že v súvislosti s obsahom uverejneného článku môže byť žalovaná na poľskom súde vo veci práv na ochranu osobnosti konkrétnej fyzickej osoby. Nemožno totiž tvrdiť, že uverejnený článok vytyka akékoľvek hanebné činy žalobcovi alebo inému konkrétnemu Poliakovi. Ani najširším výkladom textu nemožno dospieť k záveru, že SM bol osobou priamo alebo nepriamo opísanou v danom texte.
23. Sąd Apelacyjny (odvolací súd) navyše uvádza, že tie isté príčiny, na ktoré sa žalobca odvoláva pri odôvodnení poľskej právomoci, by mohli uplatňovať aj iní prípadní žalobcovia, a to Poliaci s bydliskom v iných členských štátoch Európskej únie v spore proti žalovanej spoločnosti na základe sporného článku, ako odôvodnenie právomoci súdov štátu, v ktorom majú svoje centrum záujmov. Pokiaľ by sme v predmetnej veci uznali, že sú splnené podmienky určenia právomoci poľského súdu, potom by to zároveň viedlo k uznaniu, že žalovaná spoločnosť tým, že rozhodla o uverejnení sporného článku, musí počítat s tým, že môže byť v zásade žalovaná na súdoch akéhokoľvek členského štátu vzhľadom na prítomnosť Poliakov v týchto štátoch v dôsledku postupných vln migrácie tak pred rokom 2004, ako aj po tomto dátume. Nepochybne totiž osoby s poľskou štátnou príslušnosťou, ktoré sú oddané tomuto národu a v plnej miere si zachovávajú poľskú národnú identitu, bývajú nielen v Poľsku, ale aj v mnohých iných členských štátoch, kde majú centrum záujmov. Veľa z nich osobne alebo aj

ich blízki boli poškodení nemeckými okupantmi počas druhej svetovej vojny. Potenciálne každý z nich by mohol podať analogickú žalobu.

24. Treba uviesť, že v doterajšej vnútroštátnej judikatúre súdy v takýchto prípadoch uznávali svoju právomoc (medzi inými rozhodnutie Sąd Apelacyjny w Warszawie (Odvolací súd Varšava) z 9. septembra 2019, sp. zn. I ACz 509/19, vydané v analogickej veci proti inej nemeckej spoločnosti). Sąd Apelacyjny (odvolací súd) v súčasnom zložení však má pochybnosti, či požiadavka racionálnej predvídateľnosti právomoci vyplývajúca z odôvodnení 15 a 16 nariadenia môže byť chápaná až tak široko, ako navrhuje žalobca. Hypotéza, že všeobecná negatívna zmienka o danom národe alebo inej početnejšej skupine (náboženskej, etnickej, profesijnej) vyžaduje, aby internetový vydavateľ predvídal možnosť, že bude napadnutý žalobou členom takejto skupiny na súde krajiny, kde má žalobca centrum svojich záujmov, by iste viedlo do určenia právomoci súdov mnohých štátov Únie v analogických súdnych konaniach. V prípade uverejnenia informácie alebo hodnotení všeobecného charakteru vzťahujúcich sa na širšie skupiny by teda internetový vydavateľ musel počítať s právomocou mnohých, ba dokonca všetkých členských štátov EÚ. Podľa názoru Sąd Apelacyjny (odvolací súd) by takýto dôsledok právneho výkladu mohol byť v rozpore s povinnosťou výkladu ustanovení o právomoci v súlade s odôvodneniami 15 a 16 nariadenia č. 1215/2012. Vzhľadom na to, že Sąd Apelacyjny (odvolací súd) nie je oprávnený sám uskutočniť výklad právneho predpisu Únie vyvolávajúceho pochybnosti, keďže toto právo výkladu prináleží Súdnemu dvoru, je potrebné položiť Súdnemu dvoru otázku sformulovanú v bode I.1. výrokovej časti uznesenia.

O druhej otázke

25. Na otázku položenú v bode I.2. výrokovej časti uznesenia bude potrebné odpovedať len v prípade, keď by Súdny dvor uznal, že v zásade je možné určiť právomoc na základe článku 7 bodu 2 nariadenia č. 1215/2012 aj vo veci práv na ochranu osobnosti, v ktorej sa sporné uverejnenie na internete nevzťahuje priamo na žalobcu, ale odkazuje na skupinu ľudí, napr. na národ, ktorého je žalobca súčasťou a s ktorým sa silno identifikuje.
26. Ak by sa takáto zásada pripustila, bude potrebné určiť podrobnejšie kritériá posúdenia a bude potrebné vyložiť, či do týchto kritérií možno zahrnúť na jednej strane osobitné charakteristiky žalobcu opísané v bodoch 2 a 19 a na druhej strane okolnosti opísané v bode 10 uvedené žalovanou, ako je profil a rozsah pôsobnosti internetového denníka, jazyk uverejnenia a internetovej stránky, krátky čas objavenia sa sporného označenia na tejto stránke, ktoré bolo následne opravené.
27. Podľa Sąd Apelacyjny (odvolací súd) vyššie uvedené okolnosti odôvodňujú prerušenie konania vo veci samej a polozenie prejudiciálnych otázok uvedených vo výrokovej časti uznesenia Súdnemu dvoru.

[omissis][podpisy]